

Sygn. akt II CSK 732/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku A. L.
przy uczestnictwie J. D., H. W. S.,
M. A. K., W. K., M. K., R. G. i Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł.
o wznowienie postępowań o stwierdzenie nabycia spadku po B. D.
w sprawach: sygn. akt IV Ns II [...] Sądu Rejonowego w Ł.
i sygn. akt II Ns [...] Sądu Powiatowego w Ł., na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników J. D.
i R. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od uczestników J. D. i R. G. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Uczestnicy J. D. i R. G. złożyli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 23 czerwca 2015 r. oddalającego ich apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 28 kwietnia 2014 r., którym Sąd Rejonowy uchylił punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 24 września 1992 r., IV Ns II [...] i odrzucił wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po B. D., oddalił skargę o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Powiatowego w [...] z dnia 10 lipca 1964 r., II Ns [...] i orzekł o kosztach postępowania. Powołując się na podstawę z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 28 kwietnia 2014 r. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazali na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Twierdzili, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd Okręgowy wskutek wadliwie przeprowadzonej kontroli instancyjnej zaaprobował naruszenie przepisów postępowania przez Sąd pierwszej instancji.

Analiza wywodów zawartych w skardze kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie przytoczyli przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie wskazanej przez nich przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań – w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność skargi kasacyjnej przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Nie może powtarzać uzasadnienia podstaw kasacyjnych; powinien wykazać, że zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* oraz że każdy prawnik bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe.

Skarżący nie przytoczyli argumentów świadczących o tak rozumianej oczywistości, nie są nimi bowiem argumenty mające uzasadniać powołaną podstawę kasacyjną.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 520 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., z § 8 pkt 2 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.; zob. § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) i z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1150 ze zm.).

jw